

ΕΝΩΣΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΟΥ

Δ' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

1979

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ Δ' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ Ε.Δ.Η.Κ., ἀφοῦ ξεπέρασε τὴ μεγάλη κρίση ποῦ τῆς προκάλεσε ἡ ἐκλογικὴ ἀποτυχία τοῦ 1977, ἡ μεθοδευμένη ἐπίθεση τῆς «Νέας Δημοκρατίας» καὶ ὁ ὀπορτουρισμὸς μερικῶν ἀνάξιων στελεχῶν τῆς, ἐνισχυμένη ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς βάσης, ὅπως ἀποδείχτηκε στὶς πρόσφατες δημοτικὲς ἐκλογές, ἀπευθύνει στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ τὴν ἀκόλουθη Διακήρυξη τῆς Δ' Πανελληνίας Διάσκεψης τῶν στελεχῶν τῆς, ποῦ ἐγίνε στὴν Ἀθήνα στὶς 9 καὶ 10 Δεκεμβρίου 1978.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τὸ ἐπίμονο λαϊκὸ αἶτημα γιὰ τὴν ἐμπέδωση οὐσιαστικῆς Δημοκρατίας στὴ Χώρα καὶ τὴν κατοχύρωση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας, δὲν κατόρθωσε νὰ βρεῖ ἀκόμα τὸ δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποιήσῃ του. Καὶ τοῦτο, γιατί στὸν ἐλληνικὸ πολιτικὸ ὀρίζοντα καλλιεργεῖται — θελημένα ἢ ἀθέλητα — ἐντονη σύγχυση, ποῦ νοθεύει τὸ ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ φρόνημα τοῦ Λαοῦ, στενεύει τὶς δυνατότητες νὰ κάνει τὶς σωστὲς πολιτικὲς του ἐπιλογές, καὶ προπάντων καλλιεργεῖ τὴν ἐντύπωση πὼς εἶναι μάταιος ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας.

Ἀπ' αὐτὲς τὶς διαπιστώσεις πηγάζει τὸ χρέος γιὰ κάθε πολιτικὸ φορέα νὰ προσδιορίσει μὲ σαφήνεια τὸν ἰδεολογικὸ του προσανατολισμὸ. Καὶ ἀκόμα — μέσα ἀπὸ τὸ δυναμισμὸ τοῦ κοινωνικοῦ «γίγνεσθαι» — νὰ προδιαγράψει τὴν τακτικὴ καὶ τὴ στρατηγικὴ ποῦ θὰ τὸν ὀδηγήσουν στὴν πραγμάτωση τῶν ἰδανικῶν του.

I. Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

1. *Η Δημοκρατία που πιστεύουμε*

Η Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου είναι το Κόμμα που πιστεύει στην ιδεολογία του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού. Αποβλέπει να θεμελιώσει στην Ελλάδα ένα πολίτευμα που θα βασίζεται στην αφαλκίδευτη Λαϊκή Κυριαρχία για να υπηρετεί τις ακόλουθες βασικές αρχές:

- Την πολιτική ελευθερία
- Την κοινωνική δικαιοσύνη
- Τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας της ζωής, και
- Την κατοχύρωση της εθνικής κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Χώρας.

Έτσι μόνο η Δημοκρατία θα γίνει ουσιαστική και θα πάψει να είναι κενός τύπος, ώστε να μπορούμε να πούμε ότι η Ελλάδα είναι πράγματι Κράτος «Λαϊκής ευημερίας», ανεξάρτητο και κυρίαρχο.

Για την Ε.ΔΗ.Κ.:

ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ σημαίνει ότι μοναδική πηγή της εξουσίας είναι η αδέσμευτη βούληση του Έλληνικού Λαού.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ σημαίνει ότι το άτομο θ' απολαμβάνει όλα τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη, όπως τα καθορίζουν η Οικουμενική και η Ευρωπαϊκή Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Σημαίνει ακόμα τη διεκδίκηση της εξουσίας από περισσότερα πολιτικά κόμματα, που θα εναλλάσσονται στην κυβέρνηση ύστερα από ελεύθερες και τίμιες εκλογές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ σημαίνει ότι όλοι οι Έλληνες θα έχουν ίσες ευκαιρίες για να σταδιοδρομήσουν και να ολοκληρώσουν την προσωπικότητά τους, απαλλαγμένοι από το άγχος της ανασφάλειας στη ζωή τους.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ σημαίνει τη συνεχή άνοδο του βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου του Λαού.

Η ΕΔΑΦΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ της Χώρας είναι έννοια αυτόνομη.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ σημαίνει ότι ο Έλληνας Λαός θα είναι κυρίαρχος να ρυθμίζει «τα του οίκου του», μέσα στα πλαίσια της ισότιμης και συνεχώς έντεινόμενης συνεργασίας των ελεύθερων Λαών.

2. Οί ιστορικές μας καταβολές

‘Η Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου αποτελεί τή σύγχρονη έκφραση του πνεύματος τής Έπανάστασης του 1909, πού πρόβαλε έπιτακτικά τό αίτημα τής Λαϊκής Κυριαρχίας καί, παραμερίζοντας κάθε αντίδραση, άνοιξε τics λωωφόρους γιά τήν κοινωνική, πολιτική καί οικονομική πρόοδο τής Χώρας. Αυτό τό πνεύμα μετουσιώθηκε από τόν Έθνάρχη Έλευθέριο Βενιζέλο στό μεγαλειό τής Ελλάδας του 1910-1920. Κι έδωσε στόν Έλληνικό Λαό τή δυνατότητα νά επιλέγει τούς ιδεολογικούς του στόχους, γιά νά μπορεί κάθε τόσο νά προσαρμόζεται στή μεταβαλλόμενη κοινωνική πραγματικότητα καί νά μένει πάντα στήν πρωτοπορία. Όσοι έμπνέονταν άπ’ αυτό τό πνεύμα επί Βενιζέλου ήταν φιλελεύθεροι, επί Πλαστήρα καί Γ. Παπανδρέου έγιναν πρόμαχοι τής Πολιτικής Δημοκρατίας. Έπί Α. Παπαναστάση άναδείχτηκαν πρόδρομοι του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού.

‘Η Ε.ΔΗ.Κ. είναι ό άταλάντευτος συνεχιστής τών πολιτικών φορέων τής μεγάλης δημοκρατικής παράταξης πού πρωτοστάτησαν στήν έθνική μας ολοκλήρωση καί σ’ ό,τι πιό προοδευτικό έχει πραγματοποιήσει ό σύγχρονος Έλληνισμός.

‘Από τό ιστορικό μας παρελθόν άντλούμε με περηφάνια τήν πείρα καί τό δίδαγμα, ώστε κάτω από τics σημερινές συνθήκες, «μέ λογισμό καί μέ όνειρο», νά διαπιστώνουμε πώς τά ιδανικά του Λαού συνοψίζονται στό Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό τής Έλληνικής Κοινωνίας. Στήν έγκαθίδρυση, δηλαδή, μιάς κοινωνίας πού θά παύσει ή εκμετάλλευση του άνθρώπου από τόν άνθρωπο καί δέν θά θυσιάσει γιά όποιεσδήποτε άλλες σκοπιμότητες ή έλευθερία καί ή αξιοπρέπεια του ατόμου.

‘Ετσι, ή Ε.ΔΗ.Κ., μετά τήν αυτοκάθαρση πού ακολούθησε τήν εκλογική ήττα του 1977, έχει ξεκαθαρισμένους ιδεολογικούς στόχους καί σαφή πολιτική θέση καί άποστολή.

3. ‘Η δυναμική τής ‘Ιστορίας

‘Η άνθρώπινη ζωή καί σέ μεγαλύτερο βαθμό ή κοινωνική ζωή, δέν είναι στατική. Είναι μιά άσταμάτηση κίνηση, μιά άνευ άλλαγής.

Σ’ αυτή τή διαδικασία μερικοί κινούνται πρós τά πίσω. Μερικοί προχωρούν μέ βήμα σημειωτό. Άλλοι κινούνται ταχύρρυθμα πρós τά εμπρός. Καί άλλοι στοχεύουν στή βίαιη άνάτροπή.

‘Ετσι, στό κοινωνικό «γίγνεσθαι» διακρίνουμε καθαρά τήν

αντίδραση, τή συντήρηση, τήν εξέλικτική αλλαγή και τή βίαιη άνατροπή.

Ή Ε.ΔΗ.Κ. άντιμάχεται τήν αντίδραση, πού όδηγεί στήν όπισθοδρόμηση. Άντιμάχεται και τή συντήρηση, πού άποτελεί άνάσχεση στήν κοινωνική πρόοδο.

Είναί τó Κόμμα πού θέλει νά εκφράσει τó λαϊκό πόθο γιά ταχύρρυθμη εξέλιξη τής Έλληνικής Κοινωνίας. Είναί τó Κόμμα πού πιστεύει ότι ιδανικό τού λαού μας είναι ή εξέλικτική αλλαγή στις κοινωνικές και οικονομικές δομές, με τόλμη και με σύνεση. Χωρίς τήν περιπέτεια τής βίαιης άνατροπής, πού σέ σπάνιες περιπτώσεις δικαιώθηκε άπό τήν Ίστορία.

4. Ή πολιτική μας θέση

Ή Ε.ΔΗ.Κ. πιστεύει ότι στήν Έλλάδα δέν έχουν δημιουργηθεί ταξικά στεγανά, όπως συμβαίνει σ' άλλες χώρες. Χαρακτηριστικό όλων τών κοινωνικών στρωμάτων είναι ή μεγάλη κινητικότητα τών μελών τους. Άπόδειξη και τó γεγονός ότι ή ήγεσία τής Χώρας — πολιτική, πνευματική, οικονομική, στρατιωτική, εκκλησιαστική κτλ. — δέν έχει άποκλειστικά κληρονομική προέλευση. Δέν είναι φυσικά ούτε και άξιοκρατική. Είναί τó άποτέλεσμα τών ιδιότυπων κοινωνικών συνθηκών τού ιστορικού μας βίου. Στήν Έλλάδα επίσης δέν έχει διαμορφωθεί «ταξική συνείδηση» σέ βαθμό πού νά είναι προσδιοριστική τής συμπεριφοράς τών ατόμων και τών ομάδων. Άπόδειξη και ή έτερόκλητη σύνθεση τού σώματος τών όπαδών και ψηφοφόρων τών κομμάτων.

Παντού όμως, και στους άγρότες και στους άστούς, και στους έργοδότες και στους εργαζόμενους, και στόν ένεργό πληθυσμό και στους άπόμαχους, και σ' αυτούς πού εργάζονται πνευματικά και σέ κείνους πού δουλεύουν με τά χέρια, υπάρχουν σωστοί Έλληνες.

Στήν επίδιώξή της, έπομένως, γιά τή δομική μεταβολή τής ελληνικής κοινωνίας, ή Ε.ΔΗ.Κ. δέ στηρίζεται σέ μιά συγκεκριμένη τάξη ή ομάδα τάξεων. Άλλά σ' όλους τούς σωστούς Έλληνες, πού βάζουν πάνω άπ' τó άτομικό ή ταξικό, τó κοινωνικό συμφέρον — τó συμφέρον όλόκληρου τού Λαού μας. Άγκαλιάζει πολιτικά τó σύνολο τών προοδευτικών δυνάμεων πού πιστεύουν στήν άνάγκη νά άποτραπεί ή πόλωση και νά πραγματοποιηθεί εξέλικτικά ή κοινωνική πρόοδος.

Τό δίλημμα τῆς ἐπιλογῆς ἀνάμεσα σέ «ἐθνικόφρονες» καί «μιάσματα», σέ «μαρξιστές» καί «ἀντιμαρξιστές», σέ «εὐρωπαϊστές» καί «ἀντιευρωπαϊστές», πού καλλιεργεῖται συστηματικά ὄχι μόνο ἀπ' τὴν ντόπια ὀλιγαρχία ἀλλὰ κι ἀπ' τὸ δογματικό κατεστημένο στὴ Χώρα, διχάζει τὸ Λαὸ καί μοιραία ὀδηγεῖ σέ ἐθνικές περιπέτειες.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ., ἐκφραστὴς τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, εἶναι ὁ πολιτικός φορέας πού τὴν ὑλοποίηση τῆς μεγάλης ἀλλαγῆς τὴν ὁραματίζεται μὲ στερημένα τὰ πόδια στὸ «ἐλληνικό ἔδαφος», ὥστε νὰ μὴν πέσει ὁ Λαὸς στὶς παγίδες πού ἡ ζωὴ καὶ οἱ διεθνεῖς συνθήκες μπορεῖ νὰ στήσουν, καὶ νὰ μὴν καταστραφεῖ ἡ ἀνεκτίμητη πολιτιστικὴ κληρονομιά τοῦ Ἔθνους.

Ἔτσι, τὸ Κόμμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ εἶναι ὁ πραγματικός ἐγγυητὴς γιὰ τὴν ὁμαλότητα τοῦ πολιτικοῦ βίου, τὴν κοινωνικὴ γαλήνη καὶ τὴν πρόοδο τοῦ Λαοῦ μας.

5. Τί μᾶς χωρίζει ἀπ' τὸ ὀλιγαρχικό κατεστημένο

Στὴν Ἑλλάδα, ἡ οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία, τὸ ἀναχρονιστικό κατεστημένο καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ φασισμοῦ στεγάζονται στὸ ἴδιο κόμμα, πού ἀλλάζει συχνὰ ὄνομα — Λαϊκὸ Κόμμα, Ἑλληνικός Συναγερμός, ΕΡΕ καὶ τώρα Νέα Δημοκρατία — ἀλλὰ παραμένει πάντα τὸ ἴδιο. Εἶναι ἡ πολιτικὴ ἐκφραση τῆς συντήρησης καὶ τῆς ἀντίδρασης. Καὶ γι' αὐτὸ ἡ βασικὴ αἰτία τῆς μόνιμης ἀνωμαλίας στὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Ἡ πρόσφατη ἐμφάνιση ἀκροδεξιῶν σχήματος δὲν παραλλάσσει τὴ διαπίστωση. Γιατί ἡ παρουσία του στὴν πολιτικὴ ζωὴ εἶναι τελείως ὀριακὴ.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ., τὸ Κόμμα τῆς ἐξελικτικῆς ἀλλαγῆς, διαφέρει ἀπὸ τὴ Δεξιὰ στὶς ἀκόλουθες βασικές θέσεις:

α) Ἡ Δεξιὰ μάχεται γιὰ τὴ συντήρηση τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ. Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. ἀποβλέπει στὸ σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

β) Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. ἐπιδιώκει τὴν ἀλλαγὴ γιὰ νὰ λυτρώσει τὸ Λαὸ ἀπὸ τὸ κατεστημένο. Ἡ Δεξιὰ προσφεύγει στὴν «ἀλλαγὴ», ὅταν κινδυνεύει νὰ χάσει τὴν ἐξουσία καὶ μόνο γιὰ νὰ συντηρήσει τὸ κατεστημένο. Γι' αὐτὸ πολέμησε τὶς μεγάλες κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις, ὅπως ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλιση τῶν ἐργατῶν (Ι.Κ.Α.) καὶ τῶν ἀγροτῶν (Ο.Γ.Α.), γιὰ νὰ τὶς ἐφαρμόσει φαλκιδευμένες φυσικά — μόνο ὅταν ἡ ἐπιμονὴ τῆς στὴν ἀρνηση κινδύνευε νὰ ὀδηγήσει σὲ ἀνατροπὴ τοῦ κατεστημένου. Τὸ ἴδιο συνέβη μετὰ τὴν πτώση τῆς

δικτατορίας, με την αναγνώριση του Κομμουνιστικού Κόμματος, την επικύρωση της άπομοπής της βασιλείας, την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και τις κομματικές «έθνικοποιήσεις».

γ) 'Η Ε.ΔΗ.Κ. πιστεύει στην άφελκίδευτη Λαϊκή Κυριαρχία και γι' αυτό δέ δέχεται νά μένει άναπάντητο μέχρι σήμερα τό τρομερό έρώτημα του Γεωργίου Παπανδρέου στους δύο άνένδοτους άγώνες: «Ποιός κυβερνά τόν τόπον αυτό;» 'Η Δεξιά και οί Ξένοι συνεταιίροι της είναι αίτια της σημερινής άνολοκλήρωτης Λαϊκής Κυριαρχίας.

δ) 'Αβυσσος χωρίζει την Ε.ΔΗ.Κ. άπ' τό Κόμμα της όλιγαρχίας στον τομέα της έξωτερικής μας πολιτικής, πού ζητάει νά βρει «προστάτες» και γίνεται κάθε φορά ύποτακτικός κάποιου ισχυρού της Γής. Τό δόγμα «άνήκουμε στη Δύση» προσβάλλει και τό έθνικό φιλότιμο και την ιστορική κληρονομία μας. 'Η έξωτερική πολιτική της Ε.ΔΗ.Κ. είναι πολιτική 'Ελευθερίου Βενιζέλου και όχι πολιτική της «μικράς άλλ' έντίμου 'Ελλάδος», ούτε πολιτική των συνεχών ύποχωρήσεων τύπου 'Ανταλκίδα ή Τσάμπερλαιν, πού τελικά όδηγει στην κατασχώνη και την καταστροφή.

'Η Ε.ΔΗ.Κ. άποβλέπει στην πολιτική ένωση των Εύρωπαϊκών Λαών, για νά ύλοποιηθεί τό ιδανικό του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού και νά κατοχυρωθεί ή Παγκόσμια Ειρήνη. 'Η ισότιμη ένταξη της 'Ελλάδας στους εύρωπαϊκούς οργανισμούς είναι δικαίωμα του Λαού μας. Όμως είναι άπαράδεκτο νά συρθούμε στην 'Ενωμένη Εύρώπη σαν φτωχοί συγγενείς, άναζητώντας κάποιους «προστάτες» του κατεστημένου μας, όπως τό θέλει ή Δεξιά.

ε) Στο μεγάλο θέμα της έξυγίανσης της δημόσιας ζωής, ή Δεξιά άρνήθηκε νά άπαλλάξει τόν οργανισμό του "Έθνους άπ' τό μολυσμένο αίμα της δικτατορίας, δέν έκανε δηλαδή την έπιβαλλόμενη άποχουντοποίηση. Δέν άνοιξε τό φάκελο της Κύπρου, για νά άποκαλυφθούν οί προδότες και οί Ξένοι ύποκινήτες τους. "Έτσι, ή Δεξιά, ήθικά ύπεύθυνη για την έπιβολή της δικτατορίας, — άφού όλοι οί πρωταίτιοι προήλθαν άπό τά σπλάχνα της — είναι ύπεύθυνη και για τή σήψη της πολιτικής ζωής και τή συντήρηση των συνεπειών της χουντικής προδοσίας, τόσο στην Κύπρο όσο και στο Αιγαίο.

στ) 'Η Ε.ΔΗ.Κ. είναι αντίθετη με τή Δεξιά, πού προσφεύγει στη διαφθορά του πολιτικού κόσμου σαν μέθοδο για την άπόκτηση και διατήρηση της έξουσίας. "Έτσι ή ήθική εύθύνη για τό

αίσχος της αποστασίας του 1965 και της νεοαποστασίας του 1978
βαρύνει τη Δεξιά.

6. Τι μάς χωρίζει από την 'Αριστερά

'Η Ε.ΔΗ.Κ. αρνείται κάθε είδους δογματισμό, γιατί πιστεύει στην ανθρώπινη ελευθερία και την αδιάκοπη αναζήτηση της αλήθειας απ' το κοινωνικό σύνολο. Το μεγαλείο της ανθρώπινης ζωής το συνθέτει το άτομο και η ομάδα. 'Η σύνθεσή του, όμως, περιέχει την αντίθεση: Το άτομο διεκδικεί το δικαίωμα — η ομάδα επιβάλλει την υποχρέωση. Και το χρέος της οργανωμένης κοινωνίας είναι να συμφιλώνει το δικαίωμα με την υποχρέωση. Αυτό το χρέος, που οδηγεί στην καθολική κοινωνική εύημερία, δεν μπορεί να εκπληρωθεί με την υποταγή του ανθρώπου ή της ομάδας σε οποιοδήποτε δογματικό κατεστημένο.

'Η Ε.ΔΗ.Κ. δεν είναι μαρξιστικό κόμμα, γιατί δεν πιστεύει σε δόγματα και αντιμάχεται την τυραννία των κάθε είδους κατεστημένων, δογματικών ή κοινωνικών. Δεν διαπνέεται όμως και από καμιά μισαλλοδοξία.

'Αναγνωρίζει ότι ο μαρξισμός είναι μια χρήσιμη κοινωνιολογική θεωρία. Δεν είναι όμως το μοναδικό κλειδί για την έρμηνεία της ιστορίας του ανθρώπου, ούτε η μοναδική πυξίδα για την πορεία του προς τα μπρός. 'Η πάλη των τάξεων δεν είναι η μόνη κινητήρια δύναμη στην ιστορία της ανθρωπότητας. Οι κοινωνίες αναπτύσσονται όχι μόνο με τη σύγκρουση και την ανάπτυξη, αλλά και με το διάλογο και το συμβιβασμό. Και η ελευθερία είναι το πολιτιμότερο στοιχείο της κοινωνικής συμβίωσης.

'Ο Σοσιαλισμός της Ε.ΔΗ.Κ. πηγάζει βασικά απ' την αγάπη στον άνθρωπο και την προσήλωση στην ανθρώπινη αλληλεγγύη. Γι' αυτό η Ε.ΔΗ.Κ., σαν κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού, δεν είναι μαρξιστική, όπως δεν είναι επίσης μαρξιστικό το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Ισπανίας και πολλών άλλων χωρών.

'Η Ε.ΔΗ.Κ. εξάλλου, πιστεύοντας στην εξέλιξη και όχι στην ανάπτυξη, δεν συγχέει την εξελικτική με την επαναστατική αλλαγή και, προσγειωμένη πάντοτε στην ελληνική κοινωνική πραγματικότητα, δεν εισηγείται θεσμούς που είναι ξένοι προς αυτή.

Καταδικάζοντας τη μονοδιάστατη εξωτερική πολιτική για τη Δεξιά, δεν μπορεί να τη δεχτεί και για την άκρα αριστερά. 'Η

Ε.ΔΗ.Κ. δέν πιστεύει, άκόμα, ότι ή Έλλάδα πρέπει νά ένταχθεί στόν Τρίτο Κόσμο γιά νά διασφαλίσει τήν άνεξαρτησία της και τήν οικονομική της άνάπτυξη. Καί τά δυό θά κατοχυρωθούν σ' ένα ισότιμο συνεταιρισμό μέ τούς Λαούς τής Εύρώπης. Γιατί ή Χώρα μας και γεωγραφικά και ιστορικά και πολιτιστικά είναι Εύρώπη.

Ή Ε.ΔΗ.Κ. πιστεύει στη δύναμη του Έλληνικού Λαού και τή μοναδικότητα τής γεωγραφικής μας θέσης. Γι' αυτό και δέν ζητάει «προστάτες» άπ' όποιοδήποτε σημείο του όρίζοντα. Βλέπει όλους τούς Λαούς — μικρούς ή μεγάλους — συναθλητές και ισότιμους έταίρους, πού θά παλέψουν μαζί μέ τούς Έλληνες γιά τήν ύλοποίηση τής ιδέας τής ειρήνης και του σοσιαλισμού.

II. Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

1. Ή Λαϊκή Κυριαρχία

Και τώρα πρέπει νά καθορισθεί στις γενικές της γραμμές ή στρατηγική τής Ε.ΔΗ.Κ. γιά τήν ύλοποίηση των ιδεολογικών της στόχων.

Πρωταρχικός στόχος γιά τήν Ε.ΔΗ.Κ. είναι ό άσταμάτητος άγώνας γιά τήν κατοχύρωση τής Λαϊκής Κυριαρχίας.

α) Πρώτη προϋπόθεση είναι ή θέσπιση τίμιου *έκλογικού νόμου*, γιά νά μπορεί ή πλειοψηφία του Λαού νά κυβερνά και ή μειοψηφία νά ελέγχει. Πρέπει άκόμα νά κατοχυρωθεί ή *μονιμότητα του έκλογικού νόμου*, γιατί χωρίς αύτή δέν μπορεί νά δημιουργηθούν κόμματα άρχών, πού νά είναι πιστά και όχι παραμορφωτικά κάτοπτρα τής Κοινής Γνώμης.

β) Χωρίς ούσιαστική *Τοπική Αυτόδιοίκηση* δέν ύπάρχει Λαϊκή Κυριαρχία. Γι' αυτό, ή Τοπική Αυτόδιοίκηση, στόν πρώτο και στό δεύτερο βαθμό, θά άποκτήσει ύπόσταση μέ τήν αναγνώριση των άρμοδιοτήτων πού τής άνήκουν και τή χορήγηση των πόρων πού τής είναι άπαραίτητοι.

Γιά τήν άντιμετώπιση των προβλημάτων πού δημιουργεί ό γιγαντισμός τής Πρωτεύουσας, τής Θεσσαλονίκης και των άλλων μεγαλουπόλεων πού βρίσκονται σέ άνάλογο στάδιο άνάπτυξης, επιβάλλεται νά δημιουργηθεί ό θεσμός

του «Όμοσπονδιακού Δήμου» με τις απαραίτητες αρμοδιότητες και τους αναγκαίους πόρους.

γ) Για να αποκτήσει πραγματική έκφραση ή Λαϊκή Κυριαρχία, πρέπει επίσης η γεωγραφική περιφέρεια ν' αποτελέσει βασική μονάδα του κρατικού μηχανισμού. Κι αυτό θα επιτευχθεί με τη συγκρότηση των κατάλληλων θεσμών και αίρετων οργάνων, που θα εκφράσουν τις απόψεις και τα συμφέροντα των διαφόρων περιφερειών της Χώρας. Έτσι, άλλωστε, θα εξασφαλιστεί ή σύμμετρη ανάπτυξη τους, και θα πραγματοποιηθεί ουσιαστική Διοικητική και Οικονομική Ἀποκέντρωση.

δ) Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀπ' τὴν κηδεμονία τοῦ Κόμματος πού κυβερνᾷ, ἡ ἐξυγιάνσή τους καί ἡ κατοχύρωση τῆς οὐσιαστικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Δικαιοσύνης ἀποτελοῦν ἐπίσης ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά τὴν ἀποκατάσταση τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας. Καί αὐτά θά γίνουν μέ τίς ἀναγκαῖες συνταγματικές μεταρρυθμίσεις καί τὴν ὀργανωτική ἐπανάσταση τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν πού ἐπιτρέπει ἡ σύγχρονη τεχνολογία.

ε) Για νὰ ἐκπληρώσουν τὴν ἀποστολή τους οἱ Ἐνοπλές Δυνάμεις — πού εἶναι ἡ προστασία τῆς Χώρας ἀπὸ κάθε ἐξωτερική ἐπιβουλή — καί νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἀταλάντευτη προσήλωσή τους στά δημοκρατικά ἰδεώδη, ὥστε νὰ ἐδραιωθεῖ ὁ ἀρρηκτός ψυχικός δεσμός τοῦ Λαοῦ μέ τὸ ἐνοπλο τμήμα του, ἡ Ε.Δ.Η.Κ. θά θεσπίσει χωρὶς καθυστέρηση τὸ θεσμό τοῦ «Κοινοβουλευτικοῦ Ἐκπροσώπου» στίς Ἐνοπλές Δυνάμεις μας, πού ἰσχύει σὲ πολλές εὐρωπαϊκές χώρες, καί θά καθιερώσει σύστημα γιά τὴ δημοκρατική ἐκπαίδευση τῶν στελεχῶν τους.

2. Ἀφαλκίδευτη πολιτική ἐλευθερία

Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975 πρέπει ν' ἀλλάξει, γιὰ τὴν ἀφαλκίδευσή τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ μας.

Μὲ τὸ καινούριο Σύνταγμα πρέπει νὰ ἐξασφαλιστεῖ:

α) Ἡ ἀντικειμενική πληροφόρηση καί ἐνημέρωση τοῦ Λαοῦ
β) Ἡ οὐσιαστική ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας καί ἡ πλήρης ἰσοτιμία τῶν δύο φύλων

γ) Ἡ ὀλοκληρωτική ἀποδέσμευση τοῦ συνδικαλιστικοῦ καί

του συνεταιριστικού κινήματος απ' τόν σημερινό θανάσιμο έναγκαλισμό του κομματικού κράτους

δ) Ή χειραφέτηση τής Έκκλησίας απ' τό Κράτος, ώστε νά μπορέσει αδέσμευτη νά επιτελέσει τήν άποστολή της

ε) Ή χρηματοδότηση απ' τόν κρατικό προϋπολογισμό τών κομμάτων πού θά έχουν οργανωθεί δημοκρατικά, γιά νά άποκλεισθεί ή εξάρτηση τής πολιτικής ζωής από ξένους ή ντόπιους ιδιοτελείς παράγοντες.

3. Κοινωνική Δικαιοσύνη

Γιά νά οικοδομηθεί τό «Κράτος τής λαϊκής εϋημερίας» πρέπει νά απαλλαγεί όριστικά ο Λαός από τό άγχος τής ανασφάλειας. Και αυτό θά υλοποιηθεί:

α) Με τήν καθολική ασφάλιση του πληθυσμού

β) Με τήν παροχή απ' τό Κράτος σε όλους τους πολίτες υγειονομικής περίθαλψης, πού νά ανταποκρίνεται στά σύγχρονα έπιστημονικά δεδομένα

γ) Με τήν κατοχύρωση του δικαιώματος τής νεολαίας γιά δωρεάν, ούσιαστική κι ελεύθερη παιδεία σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος.

δ) Με τή θέσπιση τής ύποχρέωσης του Κράτους γιά τήν εξασφάλιση ανθρώπινης στέγης.

ε) Με τήν άποφασιστική προστασία του δικαιώματος τής εργασίας.

Τό σημερινό ύψος του έθνικού εισοδήματος επιτρέπει τήν πραγματοποίηση στο άμεσο μέλλον όλων αυτών των στόχων.

4. Ό έλεγχος στα μέσα παραγωγής

Ή λαϊκή εϋημερία δέν επιτυγχάνεται μόνο με τή δίκαιη κατανομή του έθνικού μας εισοδήματος. Χρειάζεται νά εξασφαλιστεί παράλληλα και ή συνεχής αύξησή του. Και τά δυο μαζί είναι άδύνατο νά πραγματοποιηθούν άν τά μέσα παραγωγής μείνουν μόνο στον έλεγχο του άτομου. Πρέπει νά περιέλθουν στον έλεγχο του κοινωνικού συνόλου.

Κριτήριο τής παραγωγικής δραστηριότητας δέν μπορεί νά μείνει σ' όλες τις περιπτώσεις τό κέρδος του ιδιώτη επιχειρηματία, αλλά ή αύξηση του έθνικού προϊόντος. Όπου τό ιδιωτικό συμφέρον άντιστρατεύεται τό κοινωνικό, τό πρώτο πρέπει νά

υποχωρήσει στο δεύτερο. Γι' αυτό το λόγο, τόσο το μέγεθος όσο και η κατεύθυνση των επενδύσεων δεν πρέπει να μείνουν στην ανέλεγκτη ιδιωτική πρωτοβουλία, άλλ' επιβάλλεται να γενικευθεί ο κοινωνικός έλεγχος στα μέσα παραγωγής.

Αυτό θα γίνει με την υιοθέτηση «Πενταετούς Προγράμματος 'Αναπτύξεως», την κατάρτιση και την εκτέλεση του οποίου δεν θα αναλαμβάνει μόνο η Κυβέρνηση, αλλά θάχουν άποφασιστική συμμετοχή οι συνεταιριστικές, συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις, ή τοπική αυτοδιοίκηση και τα αίρετα περιφερειακά όργανα. Παράλληλα επιβάλλεται να δημιουργηθούν «δημόσιες επιχειρήσεις» όπου και όταν το επιβάλλει το κοινωνικό συμφέρον, και ακόμα να ενισχυθεί ή ίδρυση συνεταιριστικών οργανώσεων για την ταχύτερη βιομηχανική και γεωργική ανάπτυξη.

Ή Ε.ΔΗ.Κ. δε θεωρεί αναγκαία την καθολική *έθνικοποίηση* των μέσων παραγωγής. Πιστεύει ότι είναι ασύμφορη για το κοινωνικό σύνολο, αλλά και ανέφικτη με τις σημερινές συνθήκες της ελληνικής οικονομίας, που χαρακτηρίζονται απ' την έλλειψη κατάλληλων έπιτελείων για τη διοίκηση των *έθνικοποιημένων* επιχειρήσεων. Ή *έθνικοποίηση* επιβάλλεται να προχωρήσει σταδιακά στους στρατηγικούς κλάδους της οικονομίας, όπου και όταν *ωριμάζουν* οι *άντικειμενικές* συνθήκες.

Ή Ε.ΔΗ.Κ. *άποσκοπεί* να πραγματοποιήσει ριζική *άλλαγή* στον τομέα της παραγωγής που είναι ήδη *έθνικοποιημένος*. Σε όλες τις *δημόσιες επιχειρήσεις* — Τράπεζες, Όργανισμοί Δημοσίας Ώφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΕΛΤΑ, ΔΕΠ, Όλυμπιακή Άεροπορία κτλ.), ή διοίκησή τους πρέπει να περιλαμβάνει, με *άποφασιστικές* *άρμοδιότητες* στη λήψη *άποφάσεων*, *αίρετους* *έκπροσώπους* των *συνεταιριστικών*, *συνδικαλιστικών*, *επαγγελματικών* και *περιφερειακών* *οργανώσεων* που *σχετίζονται* *άμεσα* με τη λειτουργία τους.

Έτσι μόνο θα πάψει η «έθνικοποίηση» να είναι κομματικοποίηση και οι *δημόσιες επιχειρήσεις* θα περάσουν στον *έλεγχο* του *κοινωνικού* *συνόλου* και όχι του κόμματος. Μ' αυτό τον τρόπο θα τεθεί *όριστικά* *τέρμα* στον *τραγέλαφο* του «*κομματικού σοσιαλισμού*» με τον οποίο το Κράτος της Δεξιάς νομίζει ότι *παραπλανά* το Λαό και *υπηρετεί* τα *συμφέροντα* του *κατεστημένου*.

Μέσα στα πλαίσια των γενικών αρχών που θα καθορίζει το «*άναπτυξιακό πρόγραμμα*», ή *ιδιωτική πρωτοβουλία* θα είναι *ελεύθερη* ν' *ανάπτυσσει* τη *δραστηριότητά* της και ν' *άπολαμβάνει*

νει τὰ κέρδη τῆς ἐπιτυχίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑφίσταται τὶς ζημίες τῆς ἐνδεχόμενης ἀποτυχίας τῆς. Παράλληλα ὁμως θὰ θεσπισθεῖ ἡ *συμμετοχή, στὴ Διοίκηση καὶ τὰ κέρδη τῶν μεγάλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐργαζομένων.*

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. θὰ περιβάλει μὲ ἰδιαίτερη στοργή τὶς μικρομεσαίες ἐπιχειρήσεις καὶ τὴ βιοτεχνία, ποὺ καλλιεργεῖ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου ὡς παραγωγοῦ.

Στὴν ἀγροτική οἰκονομία εἰδικότερα, ἡ Ε.ΔΗ.Κ. θὰ καταστήσει τὸ συνεταιρισμὸ βασικὸ μοχλὸ γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῆς παραγωγῆς, τῆς ἐμπορίας καὶ βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας τῶν προϊόντων καὶ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ ἀγρότη ἀπ' τὴ μάλιστα τῶν μεσαζόντων. Ἡ ἀσφάλιση τῆς παραγωγῆς ἀπὸ κάθε κίνδυνο θὰ γενικευθεῖ, καὶ ἀκόμα θὰ συσταθοῦν σ' ὅλες τὶς μεγάλες περιφέρειες «Ἐταιρεῖες Ἀγροτικῆς Ἀνάπτυξης» γιὰ ν' ἀποτελέσουν τὰ εὐέλικτα ὄργανα στὸν ἐκσυγχρονισμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας τῆς ὑπαίθρου. Τέλος, ἡ Ε.ΔΗ.Κ. θὰ ὀλοκληρώσει τὴ μεγάλη ἀγροτική μεταρρύθμιση, ὥστε νὰ περιέλθουν στοὺς ἀγρότες μας ὅλες οἱ ἀναπαλλοτρίωτες ἀκόμα ἐκτάσεις — τὰ κάθε εἶδους «τσιφλίκια».

Ἕνας ἄλλος τομέας παραγωγῆς, ποὺ πρέπει τὸ ταχύτερο νὰ τεθεῖ ὑπὸ κοινωνικὸ ἐλεγχό, εἶναι ἡ *συλλογὴ καὶ διάδοση τῶν εἰδήσεων* — ἡ ἐνημέρωση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. θὰ καταργήσει τὸ κυβερνητικὸ μονοπώλιο στὴ ραδιοφωνία καὶ τὴν τηλεόραση. Θὰ τίς θέσει ὑπὸ τὸν ἐλεγχό ὄχι μόνο τῶν κομμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν συνεταιριστικῶν, συνδικαλιστικῶν, ἐπαγγελματικῶν καὶ περιφερειακῶν ὀργανώσεων. Θὰ ἀπαλλάξει ἐπίσης τὸν Τύπο ἀπ' τὴν οἰκονομικὴ κρατικὴ ἐξάρτηση, γιὰ νὰ τὸν καταστήσει ἀποφασιστικὸ παράγοντα τῆς πληροφόρησης καὶ ἀντικειμενικῆς ἐνημέρωσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

5. Ἡ προσασία τοῦ περιβάλλοντος

Μὲ τὴ σύγχρονη τεχνολογία στὰ χέρια τοῦ καπιταλισμοῦ, ποὺ γέννησε τὴν ἀνέμελη «καταναλωτικὴ κοινωνία», ἔχει δημιουργηθεῖ σὲ ὅλη τὴν ὑψίλη ἄμεσος κίνδυνος καταστροφῆς τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Κι αὐτὴ ἀκόμη ἡ διατήρηση τῆς ζωῆς πάνω στὸν πλανήτη βρίσκεται σὲ κίνδυνο. Γι' αὐτό, ὁ σοσιαλισμὸς, ὁ κοινωνικὸς ἐλεγχὸς δηλαδὴ τῶν μέσων παραγωγ-

γής, άποτελεί τόν μοναδικό δρόμο γιά τήν έπιβίωση του πολιτισμού και τή διατήρηση τής ζωής στον πλανήτη μας.

Ή Δεξιά, που κυβερνά γιά πολλές δεκαετίες τώρα, άδιαφόρησε μπροστά στους κινδύνους άπ' τή σύζευξη τής σύγχρονης τεχνολογίας με τόν καπιταλισμό στή Χώρα μας, που όδήγησε και τήν Έλληνική Κοινωνία στήν καταναλωτική διαστροφή. Προκάλεσε τό ύδροκεφαλικό τέρας τής Πρωτεύουσας και έμεινε άπλός θεατής μπροστά στή συνεχιζόμενη καταστροφή του πολιτιστικού και φυσικού περιβάλλοντος. "Έτσι είναι ύπεύθυνη γιατί στα τελευταία 25 χρόνια ή Άκρόπολη έπαθε μεγαλύτερη φθορά άπό όση τής προκάλεσαν οι 25 αιώνες που πέρασαν. Ό Σαρωνικός και ό Θερμαϊκός έχουν γίνει νεκρές θάλασσες, και σε λίγα χρόνια τήν ίδια τύχη θά πρέπει ίσως νά περιμένουμε γιά όλόκληρο τό Αιγαίο.

Ή Ε.ΔΗ.Κ. θά άσκήσει όλοκληρωμένη πολιτική προστασίας του πολιτιστικού και φυσικού περιβάλλοντος, όχι βέβαια γιά νά σταματήσει τήν παραγωγική δραστηριότητα, αλλά γιά νά τή θέσει κάτω άπό κοινωνικό έλεγχο.

6. Ή συνεχής βελτίωση τής ποιότητας τής ζωής

Ή άνοδος του βιοτικού επιπέδου — του κατά κεφαλήν έθνικού εισοδήματος — δέν άποτελεί άυτόσκοπό. Είναι προϋπόθεση γιά τή συνεχή βελτίωση τής ποιότητας τής ζωής, με τήν όσο τό δυνατό μεγαλύτερη συμμετοχή του Λαού στήν άπόλαυση και τήν ανάπτυξη του πολιτιστικού επιπέδου (κουλτούρα - ψυχαγωγία - άθλητισμός). Γι' αυτό επιβάλλεται σ' όλες τις πόλεις και τά κεφαλοχώρια ν' άπλωθεί ένα δίκτυο άπό πολιτιστικά κέντρα.

Οι άνθρωποι τών γραμμάτων και τών τεχνών επιβάλλεται νά πάρουν τή θέση που τους άρμόζει στήν κοινωνική διάρθρωση, με τή δημιουργία τών κατάλληλων θεσμών και τήν άπαλλαγή τους άπ' τό άγχος τής έπιβίωσης.

Ή μέριμνα γιά τήν μετασχολική μόρφωση και εκπαίδευση πρέπει ν' άποτελέσει τό μοχλό γιά τή συνεχή άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου του Λαού στις πόλεις και τήν ύπαιθρο. Και γιά τή νεολαία μας πρέπει νά εξασφαλισθεί ή άπελευθέρωση άπ' τά δεσμά τών κοινωνικών και δογματικών κατεστημένων, ώστε νά νιώσει πραγματικά έλεύθερη και νά γίνει πρωτοπόρος στον άγώνα γιά τήν άνανέωση.

7. Η εξωτερική πολιτική

Η Ε.ΔΗ.Κ. αποκλείει κάθε μονοδιάστατη πολιτική. Το δόγμα «άνηκουμε στη Δύση» μᾶς κάνει υποτελείς τῶν συμμάχων, μερικοί ἀπ' τοὺς ὁποίους ἐπιβουλεύονται ἀκόμα καὶ τὴν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα. Ἐπιβάλλεται, συνεπῶς, τὸ "Ἔθνος ν' ἀκολουθήσει πολυδιάστατη πολιτική ἴσης φιλίας καὶ συνεργασίας μὲ κάθε κράτος πού σέβεται τὸ διεθνές δίκαιο καὶ ἐργάζεται γιὰ τὴν εἰρήνη.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. δὲ δέχεται ν' ἀνήκει ἡ Ἑλλάδα σὲ συμμαχίες πού, ἀντὶ νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐθνική κυριαρχία καὶ τὴν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς Χώρας, ἀποτελοῦν ἀντίθετα κίνδυνο γιὰ τὴ φαλκίδευσή τους.

Δὲ δέχεται, ἀκόμα, ἡ Ἑλλάδα νὰ μπεῖ στὴν ΕΟΚ, παρὰ μόνον σὰν ἰσότιμος ἑταῖρος. Γι' αὐτὸ θὰ ἀντιπαχθεῖ στὴν ἐπικύρωση ὁποιασδήποτε συμφωνίας γιὰ τὴν ἔνταξή μας πού δὲν ἱκανοποιεῖ αὐτὴ τὴ βασική προϋπόθεση. Καὶ θὰ ἀξιώσει τὴ διενέργεια δημοψηφίσματος γιὰ νὰ ἀποφασίσει, ἀφοῦ ἐνημερωθεῖ σωστά, ὁ κυρίαρχος Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. φιλοδοξεῖ νὰ συμβάλει στὴ μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐνοποίηση τῆς Εὐρώπης, ὥστε νὰ μπορέσει ὁ Ἑλληνικὸς, μαζί μὲ τοὺς ἄλλους Εὐρωπαϊκοὺς Λαούς, νὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς καινούριας κοινωνίας, πού θὰ βασιζέται στὴν ἐλευθερία καὶ τὴν κοινωνική δικαιοσύνη. Καὶ θὰ εἶναι ἡ ὑλοποίηση τῆς δημοκρατικῆς σοσιαλιστικῆς ἰδέας — μιᾶς κοινωνίας δηλαδὴ πραγματικά ἀνθρώπινης, πού θ' ἀποτελέσει τὴ μεγαλύτερη προσφορά τῆς Εὐρώπης γιὰ τὴν κατοχύρωση τῆς Παγκόσμιας Εἰρήνης.

8. Τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Ἡ Δεξιὰ — πού τόσο βιάζεται νὰ μᾶς ἐντάξει στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη — ἀδιαφόρησε γιὰ τὴν ἐπικίνδυνη ἐξέλιξη τοῦ δημογραφικοῦ μας προβλήματος καὶ προκάλεσε τὴν αἰμορραγία τῆς μετανάστευσης. Παραμέλησε νὰ ἀξιοποιήσει τὸν Ἑλληνισμό τῆς διασποράς καὶ ἀγνόησε τὸ τεράστιο κεφάλαιο τοῦ ἐπιστημονικοῦ μας δυναμικοῦ πού βρίσκεται στὸ Ἐξωτερικόν.

Ἡ Ε.ΔΗ.Κ. θεωρεῖ ὅτι τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ βελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ζωῆς του στηρίζονται στὴ σωστὴ ἀντιμετώπιση αὐτῶν τῶν προβλημάτων. Καὶ πρὸς αὐτὰ θὰ στρέψει ἀμέριστη τὴν προσοχή της.

III. ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

1. Άπευθυνόμαστε σέ όλους τούς Έλληνες

Περνάμε μία κρίσιμη περίοδο τής Ιστορίας μας, πού μόνο οί τυφλοί και οί ένοχοι δέν μπορούν ή δέ θέλουν ν' άντιληφθοούν και προσπαθοούν νά τή συγκαλύψουν. Άμφισβητείται διεθνώς και αύτή άκόμα ή έδαφική άκεραιότητα τής Χώρας. Και δοκιμάζεται σοβαρά τό δημοκρατικό μας πολίτευμα.

Είμαι ή ώρα τών μεγάλων άποφάσεων! Γι' αύτές τics άποφάσεις ή Ε.ΔΗ.Κ. άπευθύνεται σ' όλους τούς σωστούς Έλληνες, πού τήν προκοπή τους τήν όραματίζονται μέσα στα πλαίσια του συμφέροντος του κοινώνικου συνόλου και πιστεύουν στην Έλλάδα. Τούς καλεϊ νά πυκνώσουν τics τάξεις της. Για ν' άποτελέσει τόν πολιτικό τους έκφραστή και νά ύλοποιήσει τούς ιδεολογικούς και πολιτιστικούς στόχους πού καθορίζονται σέ τούτη τή Διακήρυξη. Για νά πραγματοποιήσει τό ιδανικό του Έλληνικου Δημοκρατικού Σοσιαλισμού.

2. Η Ε.ΔΗ.Κ. όδηγός στη μεγάλη έξόρμηση

Η Ε.ΔΗ.Κ., σαν Κόμμα του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού, είναι κόμμα άρχών, δέν είναι άρχηγικό. Η κομματική βάση είναι κυρίαρχη. Η άνοδος στην κλίμακα τής κομματικής Ιεραρχίας έξαρτάται άπ' τics ικανότητες και τήν προσφορά του κάθε στελέχους.

Θέλει και είναι άποφασισμένη, τώρα πού πέρασε νικηφόρα τή δοκιμασία τής αυτοκάθαρσης, νά ολοκληρώσει τή δημοκρατική της όργάνωση. Θέλει σ' όλα τά κλιμάκια του κόμματος νά άποφασίζει ή πλειοψηφία και νά έλέγχει ή μειοψηφία. Θέλει νά γίνει ύπόδειγμα δημοκρατικού κόμματος στην Έλλάδα.

Γι' αυτό καλεϊ όλα τά στελέχη και τούς όπαδούς της, πού είναι σήμερα έξω από τics τάξεις της ή άδρανούν, νά επιστρέψουν τό ταχύτερο.

Γι' αυτό — άξιολογώντας τics πικρές έμπειρίες από τics πολυδιασπάσεις του παρελθόντος — καλεϊ όλους τούς άληθινούς όπαδούς του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού νά συσπειρωθοούν και νά πυκνώσουν τics τάξεις της.

Για νά αναλάβουν, ισότιμα με δσους βρίσκονται ήδη σ' αύτές,

ύπεύθυνη θέση στην προσπάθεια για την ανασύνταξη του κόμματος. Και νά τὸ καταστήσουν, ἔτσι, τὸν ὁδηγὸ στὸ νέο μεγάλο ξεκίνημα γιὰ τὸ δρόμο πού ὁδηγεῖ στὸ κράτος τῆς λαϊκῆς εὐημερίας, στὸ κράτος τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας!

Ἀθήνα, 10 Δεκεμβρίου 1978

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΖΙΓΔΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

ΚΩΣΤΗΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΧΟΥΤΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δ' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

